

Den Indsigelse, at et Gælds brev er udstedt paa Skrømt, nævnes ikke i Udkastet. Dens Fortabelighed er hjemlet i Aftalelovens § 34, der omfatter enhver skriftlig Viljerklæring, jfr. ogsaa Bemærkningerne til Udkastets § 27. Det finske og svenske Udkast henviser i sidste Stykke udtrykkelig til Aftalelovens Bestemmelser herom.

Som den vigtigste af de i 2det Led omhandlede Indsigelser fra det underliggende Retsforhold er fremhævet den Indsigelse, at det aftalte Vederlag ikke er modtaget. Køberen, der udsteder Gælds brev for Købesummen, kan saaledes ikke gøre gældende, at Varen ikke er leveret. Og hvis en Laansøger giver Gælds brevet fra sig, før Laanet udbetales ham, taber han den Indsigelse, at han ikke har faaet Pengene. Løvrigt omfatter Bestemmelsen, der formentlig er overensstemmende med nugældende Ret, mange forskellige Indsigelser, f. Eks., at der er Mangler ved den leverede Ydelse, at Skyldnerens mundtlig tilkendgivne Forudsætninger om Mellemværendet har vist sig at være urigtige, at Gælden skriver sig fra Spil eller andre Aftaler, som Loven frakender forpligtende Kraft. Overfor en Erhverver af Gælds brevet i god Tro vil Skyldnerens Konkursbo heller ikke kunne gøre gældende, at Gælds brevet er udstedt som Gave, og at Fordringen derfor ikke kan kræves opfyldt i Boet.

3die Led vedrører udelukkende Indsigelser om Forhold, der er indtraadt efter Gælds brevets Udstedelse, men inden Overdragelsen til den paagældende Erhverver. Her nævnes først og fremmest Betalingsindsigelsen. At Indsigelser, der støtter sig paa Aftaler mellem Udstederen og Overdrageren, maa ligestilles med Betalingsindsigelsen, er formentlig utvivlsomt. Ogsaa den Indsigelse, at Modregnings erklæring er fremsat inden Overdragelsen, anses som fortabelig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at gøre Modregning gældende efter Overdragelsen henvises til Bemærkningerne til § 18. For saa vidt angaar de to i Paragraffen sidst nævnte Indsigelser — „Opsigelse eller Dom“ — er det ikke helt klart, hvorledes det stiller sig efter nugældende Ret, men de

maa dog formentlig antages — som her foreslaaet — at være fortabelige.

Fra Reglerne om de i Paragraffen omhandlede Indsigelsers Fortabelighed gælder ifølge § 16 visse Undtagelser, navnlig for saa vidt angaar Betalingsindsigelsen og de øvrige i 3die Led nævnte Indsigelser.

Bestemmelserne i § 15 kan efter Begyndelsen af 1ste Stykke paaberaabes af den, der har erhvervet Ret, d. v. s. en hvilken som helst Ret, over Gælds brevet, for saa vidt det er sket ved Overdragelse og han har faaet Gælds brevet i Hænde.

Erhververen skal derhos være i god Tro, jfr. 2det Stykke, i hvilket Kravet herom er nærmere formuleret. Den valgte Affattelse stemmer formentlig med den i nugældende Ret almindelige Opfattelse af, hvad der forstaas ved god Tro i den heromhandlede Henseende. I Modsætning til § 14 er der her ikke Tale om nogen positiv Undersøgelserigt for Erhververen; Indsigelsen fortæbes, naar der blot ikke foreligger noget mistænkeligt. Den i Veksellovens § 16 anvendte Formulering: „medmindre Indehaveren... forsætlig har handlet til Skade for Skyldneren“ har ikke kunnet benyttes som Forbillede, idet den formentlig dels er ret uklar, dels alt for snæver.

For at sikre sig mod Fortabelse af de omhandlede Indsigelser maa Udstederen sørge for, at Indsigelsen kommer til at fremgaa af Gælds brevet, f. Eks. ved en Paategning paa dette. Naar Gælds brevet er blevet forsynet med en saadan Paategning, bør det i Almindelighed ikke gaa ud over Udstederen, hvis Paategningen fjernes, inden Gælds brevet overdrages til en godtroende Erhverver. Udstederen maa dog drage Omsorg for, at Paategningen gives paa en saadan Maade, at det bliver vanskeligt at fjerne den, uden at Fjernelsen efterlader iøjnefaldende Spor. En Blyantspaategning kan derfor ikke være tilstrækkelig, lige saa lidt som en Paategning, der er anbragt et saadant Sted paa Papiret, at den uden væsentlig Ændring af dettes Udseende kan fjernes ved Fraklipning. Den i Overensstemmelse med det anførte foreslaaede Regel i Paragraffens 3die Stykke